

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201950
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418201950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: BL PLUS, s. r. o., so sídlom Prenčov 177, IČO: 50 798 243, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanej: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1 479,27 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1 479,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 479,27 € od 9. 4. 2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobkyni priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobkyne H. K., W.. XX. X. XXXX (ďalej len „pôvodný žalobca“), sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) 5. 4. 2018, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1 479,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 9. 4. 2018 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoj nárok pôvodný žalobca odvodzoval zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovanou 26. 4. 2012 (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy žalovaná sa zaviazala poskytnúť pôvodnému žalobcovi peňažné prostriedky v sume 1 400 €, ktoré sa pôvodný žalobca zaviazal vrátiť spolu s dohodnutou odplatom vo výške 1 216 €, t. j. sumu 2 616 € v 12 mesačných splátkach po 218 €. Ročný úrok predstavuje 86 %. Peňažné prostriedky z úveru použil na osobné potreby a celkovo vrátil žalovanej sumu 8 623,27 €.

3. Ďalej vo svojej žalobe pôvodný žalobca uviedol, že medzi ním a žalovanou bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva v súlade s ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), a taktiež sa na uvedené právny vzťah majú aplikovať ustanovenia zákona č. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“).

4. Poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, pretože predmetná zmluva podľa jeho názoru neobsahuje zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), i), k) a y) ZSU. V zmluve podľa jeho názoru chýba uvedenie konečného termínu splatnosti, výška, počet a termíny splatnosti jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, výška ročnej úrokovej

sadzby a priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“). Ročnú úrokovú sadzbu je navyše podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná si ďalej nesplnila povinnosť informovať spotrebiteľa o podmienkach úveru podľa § 4 ods. 1 ZSU. Pôvodný žalobca namieta aj výšku odplaty za poskytnutý úver, ktorá mala niekoľkonásobne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, pretože podľa štatistiky NBS priemerná úroková miera obdobných úverov poskytovaných bankami predstavovala v tom čase 7,34 % p. a. Predmetný úver bola podľa výpočtu pôvodného žalobcu poskytnutý s úrokom 86,84 %, čo má za následok, že odplata je v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že žalovaná poskytovala úvery za neprimerané vysokú odplatu bolo potvrdené početnou judikatúrou súdov. Pôvodný žalobca považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na absenciu uvedených zákonných náležitostí, preto navrhuje, aby mu súd priznal bezdôvodné obohatenie, teda sumu, ktorú plnil nad rámec poskytnutej istiny vo výške 1 479,27 € spolu so zákonným úrokom z omeškania. Zároveň poukazuje na to, že v nad rámec istiny uhradil doposiaľ 7 223,27 € (8 623,27 € - 1 400 €). V tomto konaní si však uplatňuje iba časť bezdôvodného obohatenia, pretože zvyšnú časť vo výške 5 744 € si uplatnil samostatnou žalobou v konaní pred okresným súdom sp. zn. 23Csp/82/2016, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom z 24. 11. 2017 tak, že súd mu priznal bezdôvodné obohatenie. Zvyšnú časť sumy bezdôvodného obohatenia si nemohol uplatniť v predmetnom konaní z dôvodu, že k bezdôvodnému obohateniu došlo v priebehu konania, keď na účet žalovanej platil splátky od 2/2017 do 9. 10. 2017 v sume 825 € a žalovaná vykonala pôvodnému žalobcovi zrážky zo mzdy za mesiace 11,12/2016 v sume 654,27 €. Pôvodný žalobca si uplatňuje iný nárok z tej istej zmluvy o úvere, preto v danom nie je možné hovoriť o prekážke res iudicata.

5. K žalobe priložil kópiu zmluvy úvere č. XXXXXXXXXX z 26. 4. 2012, výpočet úroku na kalkulačke zverejnenej na stránke openiazoch.zoznam.sk/hotovostnepozicky/kalkulacka, priemerné úrokové miery z úverov za rok 2012, výpis z klientskej zóny žalovanej, doklady o úhradách jednotlivých splátok úveru a o zrážkach zo mzdy, výzva na vrátenie bezdôvodného obohatenia z 5. 4. 2018.

6. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním z 4. 6. 2018, v ktorom uviedla, že v danom prípade si pôvodný žalobca uplatňuje ten istý nárok ako si už raz uplatnil a súd mu ho priznal v rozhodnutí z 24. 11. 2017, sp. zn. 23Csp/82/2016. Argumentuje tým, že ide o ten istý predmet konania a ten istý nárok vyplývajúci z rovnakých skutkových tvrdení, z akých už bol pôvodne uplatnený. Z uvedeného dôvodu žiada, aby súd pre prekážku res iudicata žalobu zamietol v celom rozsahu.

7. Na pojednávaní dňa 16. 8. 2018, ktoré sa konalo v neprítomnosti strán sporu, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti, okresný súd rozhodol o návrhu pôvodného žalobcu z 15. 8. 2018, ktorým žiadal o zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že dňa 8. 4. 2018 došlo medzi pôvodným žalobcom a spoločnosťou BL PLUS, s. r. o., k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej kópiu predložil súdu spolu so súhlasom spoločnosti BL PLUS, s. r. o. so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd o návrhu na zmenu strany sporu rozhodol uznesením z 16. 8. 2018, ktoré je súčasťou zápisnice o pojednávaní.

8. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX z XX. X. XXXX, na základe ktorej žalovaná poskytla pôvodnému žalobcovi úver vo výške 1 400 €, ktorý sa zaviazal splatiť 12 mesačnými splátkami vo výške 218 €. Celkovú čiastku, ktorú mal dlžník uhradiť predstavovala suma 2 616 €, počnúc dňom 25. 5. 2012. Osobitným podpisom žalobca potvrdil prevzatie finančnej hotovosti dňom 26.04.2012. Z predloženého výpisu z klientskej zóny k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX súd zistil, že pôvodný žalobca žalovanej uhradil celkovú čiastku 8 623,27 € k 12. 3. 2018, a teda uvedenú pohľadávku žalovaná považuje za uhradenú.

10. Listom z 5. 4. 2018, doručeným žalovanej elektronicky v ten istý deň, vyzval pôvodný žalobca žalovanú na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 479,27 € v lehote do 8. 4. 2018.

11. Pôvodný žalobca preukázal, že na účet žalovanej vkladal peňažné prostriedky v celkovej výške 823,75 € (15. 2. 2017 50 €, 14. 3. 2017 50 €, 13. 4. 2017 50 €, 12. 5. 2017 50 €, 15. 6. 2017 50 €, 12. 7. 2017 50 €, 14. 8. 2017 50 €, 13. 9. 2017 50 €, 9. 10. 2017 423,75 €). Žalovaná vykonala zrážky zo mzdy pôvodného žalobcu v mesiaci 11/2016 vo výške 218 € a v mesiaci 12/2016 vo výške 437,52 €

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i) k) a y) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

19. V prvom rade bol okresný súd povinný skúmať či sú splnené všetky procesné podmienky pre konanie pred súdom o nároku žalobkyne aj vzhľadom na žalovanou namietanú prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Podľa § 230 CSP právoplatne rozhodnutá vec zakladá prekážku rei iudicatae alebo res iudicata, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie musí zastaviť. V danom prípade súd zistil, že medzi tými istými stranami sporu sa vedie doposiaľ právoplatne neskončená vec pod sp. zn. 23Csp/82/2016, v ktorej okresný súd vydal rozsudok

24. 11. 2017. Vzhľadom na to, že proti rozsudku bol podané odvolanie, o ktorom v čase vyhlásenia tohto rozsudku nebolo právoplatne rozhodnuté, nie je možné hovoriť o prekážke res iudicata. Iba právoplatný rozsudok môže mať za splnenia ostatných podmienok vznik prekážky právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 CSP.

20. V danom prípade bol súd taktiež povinný skúmať, či nenastala iná prekážka v konaní, a to konkrétne prekážka litispendencie, ktorá je taktiež neodstrániteľným nedostatkom konania majúcim za následok zastavenie konania v súlade s § 159 CSP. Ak teda už na súde (ktoromkoľvek) prebieha konanie tých istých strán, týkajúce sa tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré začalo na základe neskôr podanej žaloby, zastaví. V konaní pod sp. zn. 23Csp/82/2016 okresný súd, okrem iného rozhodoval o nároku pôvodného žalobcu, ktorý spočíval v nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia síce z tej istej úverovej zmluvy, ale ktoré vzniklo za obdobie od 24. 7. 2012 do 12. 10. 2016 (pozri odsek 9. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 23Csp/82/2016 z 24. 11. 2017. V predmetnom konaní sa však uplatňuje nárok za obdobie od 11/2016 do 10/2017, ktorý si pôvodný žalobca v skôr začatom konaní neuplatňoval. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade sú skutkové okolnosti, z ktorých sa nárok odvodzuje, odlišné, nie je možné hovoriť o prekážke litispendencie pre neexistenciu totožnosti skutkových okolností. Preto považoval súd námietku žalovanej za nedôvodnú.

21. Žalovaná používa štandardné (vopred naformulované) zmluvy o úvere, v rámci ktorých spotrebiteľ ako druhá zmluvná strana nemá možnosť ovplyvniť ich znenie. Môže ich ako celok prijať alebo odmietnuť. Aký bude obsah zmluvy a či bude obsahovať všetky zákonné náležitosti je na výlučnej zodpovednosti žalovanej. Okresný súd mal z predložených dôkazov preukázané, že pôvodný žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi pôvodným žalobcom ako spotrebiteľom a žalovanou ako veriteľom poskytujúcim úvery v rámci predmetu jej podnikateľskej činnosti. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarcu vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nebolo medzi stranami sporné, ani jedna zo strán túto skutočnosť nespochybnila. Spornou nebola ani skutočnosť, že pôvodný žalobca uhradil na účet žalovanej, resp. žalovaná si zrážkami zo mzdy pôvodného žalobcu na úhradu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy pripísala na účet sumu 1 479,27 €.

22. Predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX z XX. X. XXXX, už raz bola preskúmaná z pohľadu či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 ZSU. V tomto smere okresný súd odkazuje na znenie skoršieho rozsudku sp. zn. 23Csp/82/2016 z 24. 11. 2017, v ktorom okresný súd uviedol, že „...Súd má za to, že v uzavretých zmluvách absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 a), f), i), k) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto súd uzavreté zmluvy posúdil s poukazom na § 11 ods. 1 ako bezúročné a bez poplatkov.“ Okresný súd sa s týmto názorom stotožňuje a nemá dôvod sa od neho odchyliť. Súd taktiež považuje dohodnutú odplatu za neprimerane vysokú, pričom v zmluve nie je uvedené jej vyjadrenie v percentách, iba konkrétnou sumou. V prepočte na percentá predstavuje odplata výšku 86,85 %, ktorá viac ako dvojnásobne prekračuje priemernú RPMN (41,82 %) za podobné úvery zverejnenú za predchádzajúci štvrtrok (4/2011) pred uzavretím úverovej zmluvy na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky, v rámci údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, na základe údajov poskytnutých veriteľmi podľa § 22 ZSU. Teda odplata bola dohodnutá v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, pretože dohodnutá odplata podstatne preyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Aj z tohto dôvodu má žalovaná nárok iba na istinu poskytnutého úveru

23. Pôvodný žalobca plnil žalovanej bez právneho dôvodu, čím došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, a to v rozsahu sumy preyšujúcej istinu poskytnutého úveru, a to presne v sume 7 223,27 € (8 623,27 € - 1 400 €), keďže mal súd za preukázané, že reálne bola pôvodnému žalobcovi poskytnutá iba istina vo výške 1 400 €. Okresný súd preto zaviazal vo výroku žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu predstavujúcu bezdôvodné obohatenie, ktoré si uplatnila v tomto konaní vo výške 1 479,27 € s poukazom na to, že plnenie v časti presahujúcej rámec istiny predstavuje plnenie bez právneho dôvodu, pretože poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovanej zo zaplatením žalovanej sumy. Okresnému súdu žalobkyňa preukázala, že žalovanú vyzvala na dobrovoľné plnenie listom z 5. 4. 2018, v ktorom určila lehotu na dobrovoľné plnenie do 8. 4. 2018. Od 9. 4. 2018 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu, čím žalobkyni vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 9. 4. 2018 bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobkyni právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

27. Pre posúdenie výšky priznaných úrokov z omeškania je rozhodujúci časový okamžik vzniku záväzkového vzťahu. V danom prípade k vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného dochádzalo postupne získavaním jednotlivých úhrad po splatení poskytnutých peňažných prostriedkov. Na strane žalobkyne teda dochádzalo k vzniku samostatných nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia po uhradení každej sumy nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov. Pre výšku úrokov z omeškania je bez právneho významu, že k uzavretiu zmlúv došlo pred 31.01.2013 (§10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.), pretože pre posúdenie výšky úrokov z omeškania je rozhodujúce, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo, a nie dátum uzavretia zmlúv, na základe ktorých došlo k poskytnutiu peňažnej hotovosti. Žalobkyňa si úrok z omeškania uplatnila od 9. 4. 2018, čo súd vzhľadom na to, že je viazaný žalobným návrhom, považoval za prvý deň omeškania. Keďže žalobkyňa si uplatnila ročný úrok z omeškania v nesprávnej výške 8 % p. a., súd v prevyšujúcej časti uplatnený nárok zamietol.

28. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 99 % (neúspešná bola v časti príslušenstva, keď si uplatnila úrok z omeškania nad rámec zákonom stanovenej výšky úroku z omeškania 5 % p. a.), jej neúspech predstavuje 1 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový úspech vo výške 98 % (99 % - 1 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona